75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку:
BArcly 74125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 226. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 6-го ГРУДНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, DECEMBER 6, 1968 No. 226. VOL. LXXV.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

Четвер, 5 грудня 1968

В АМЕРИЦІ

КОНГРЕСМЕН МІЛЛС ПЕРЕДБАЧАЄ, що державний бюджет на 1970-ий рік, який зачнеться 1-го липня 1969-го року, збільшиться на 7 більйонів до 10 більйонів дол., і виноситиме від 192-ох до 195 більйонів дол. Конгресмен Вілбур Міллс є головою Палатної Комісії Способів і Засобів, яка відограє важливу ролю при схвалюванні податків та видатків Уряду. Повище збільшення урядових видатків передбачене тоді, коли не буде збільшення видатків на оборону. Цьогорічний бюджет має становити 180 більйонів дол., але Міллс гадає, що він винесе 185 більйонів долярів.

АСТРОНАВТИ АПОЛЛО 8 НАЩЕПЛЕНІ проти азійської інфлюенци, яку також називають Гонг Конг флю 68. Вони вже почали виконувати ті підготові вправи, які перед Різдвяними святами мають допомогти астронавтам полковникові Френкові Борманові, капітанові Джеймсові А. Лавеллові та майорові Віллямові А. Андерсові дістатися в район Місяця та кружляти довкола нього. Аполло 8 має відлетіти в космос 21-го грудня ц. р. Астронавти Аполло 7 незадужали на перестуду впродовж 10-ох днів, тому тепер — нащепили проти перестуди астронавтів Аполло 8.

ПРОВІДНИКИ РОБІТНИЧОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ АФП-КІО на окремому засіданні аналізують причини того факту, що цього року програв вибори демократичний кандидат на президента віце - президент Гюберт Г. Гомфрі. На цих зборах промовляв Гомфрі. Американська Федерація Праці — Конгрес Індустрійних Організацій мають разом 13,600,000 членів. Провід АФП-КІО хоче знати, чому великий відсоток робітників цього року не голосував на Гомфрі, якого рекомендував провід їхньої організації. Аналіза цьогорічних виборів дасть вказівки для виборчої кампанії в 1972 році.

ЗСА ВИПУСКАЮТЬ В КОСМОС Летючу Астрономічну Обсерваторію, щоб обсервувати з висоти 480-ох миль ті зорі, яких не можна бачити із обсерваторій на Землі. Ця космічна обсерваторія — це космічний корабель, що важить 4,400 фунтів, із телескопами, чутливими на невидиме ультрафіолетове світло. Цей космічний корабель коштує 75 мільйонів дол. Його мали випустити 4-го грудня, але внаслідок якоїсь хиби в ракеті Атлас-Кентавр, відкладено випущення на найближчий час.

У СВІТІ

ДИКТАТОРСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ГВІНЕЇ СЕКУ ТУРЕ ЗАСТЕРІГСЯ, щоб не закидати Гвінеї, що вона „запродалась Китаєві, Совєтам чи Америці", та водночас висловився дуже прихильно про ЗСА, з якими Гвінея поліпшила свої взаємини. Світовий Банк дав Гвінеї позику 64.500.000 дол. на 40 років на збудування 85-милевої залізниці, а ЗСА уділили їй позику 21.000.000 дол. на розбудову промислу.

ДО МОСКВИ ПРИЇХАВ з Америки батько одного з 82-ох членів залоги американського корабля „Пуебло", що його в січні ц. р. схопили північні корейці й дотепер тримають — разом з цілою залогою — у своїх руках. Роберт Ейлінг прибув з двома адвокатами, щоб дістати в Москві дозвіл від тамошньої північно - корейської амбасади поїхати до Північної Кореї й просити тамошніх властей — звільнити його сина.

ДАЛЬША ПІВТОРАРІЧНА ГРОМАДЯНСЬКА ВІЙНА В НІГЕРІЇ ПРИЗВЕДЕ невідхильно до катастрофи голоду не тільки в Біяфрі, яка відкололась від державного зв'язку з рештою Нігерії, але й у цілій тій африканській країні — твердив заступник державного секретаря Ніколяс де Б. Каценбах. Він звернувся з закликом до обох тамошніх воюючих сторін, щоб вони, воюючи за престиж і політичні цілі, не забували про нарід, який найбільше терпить.

ВІКТОР НЄКРАСОВ ПРИЄДНАВСЯ до 64-ох совєтських письменників, які написали листа до керівних совєтських чинників і та совєтської преси в обороні засуджених недавно 5-ох осіб за демонстрацію у користь засуджених перед тим письменників. 57-річний Нєкрасов, видатний російський письменник і драматург, дістав був в 1947 р. „нагороду Сталіна" за повість, що прославляла оборону Сталінграду.

У ПРАЗІ РОЗПОЧАЛАСЬ судова розправа, націлена на реґабілітацію розстріляного в 1949 р. вже за комуністичного режиму ген. Еліодора Піка, заступника шефа штабу чеської армії, колишнього близького співробітника екзильного уряду Едварда Бенеша й голови чеської військової місії у Москві в рр. 1941-45. Його арештували, засудили і розстріляли, як „зрадника". Теперішня розправа має виявити, що засудження його і знищено на основі пофальшованих комуністами документів.

шення передачі островів Рюкю під японську суверенність.

У ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ ЗАБОРОНЕНО продавати книжку американського автора Вілляма Менчестера „Зброя Круппа" в англомовному оригіналі чи в німецькому перекладі „Дванадцять поколінь Круппа". Син покійного Альфреда Круппа вніс скаргу проти поширювання тієї книжки, в якій автор представив родину Круппа, як воєнних злочинців, що допомогли розбудувати збройну потугу Гітлера. Вілліям Менчестер відомий з голосної на ввесь світ суперечки з родиною покійного президента Джана Ф. Кеннеді за різні частини його книжки про трагічну смерть Кеннеді.

ПОСАДНИКОМ СТОЛИЦІ ОКІНАВИ НАГА СТАВ Ріошо Таїра, японський соціяліст, противник японсько-американського договору, за яким ЗСА зберігають свою морсько - летунську базу в Окінаві.

Студентська зустріч з громадянством вже в цю неділю

Ню Йорк. — Зустріч Української Студентської Громади з представниками українських організацій і товариств з Ню Йорку й околиць відбудеться вже в цю неділю 8 грудня, в залі Українського Літературно-Мистецького Клюбу на 2-ій ав., поблизу УНДому. На цю зустріч студенти запрошують не лише представників товариств і організацій, а й усіх зацікавлених активних включенням українських студентів в організоване українське життя в метрополітальному місті. Початок зустрічі о 2-ій год. по полудні.

Джансон перестерігає Ніксона в справі поборювання інфляції

Вашінґтон. — Президент Джансон в делікатний спосіб перестеріг свого наступника президента-електа Ричарда Ніксона, щоб не пробував поборювати інфляцію зашвидким темпом, бо це може збільшити число безробітних та спричинити економічну рецесію. Джансон виявив свій погляд в промові перед Бизнесовою Радою, що складається з голов великих корпорацій і час від часу обговорює економічні проблеми з представниками Уряду. Президент не пригадував того, що деякі члени цієї Ради на зборах в жовтні ц.р. заявляли, що до поборювання інфляції треба буде збільшити число безробітних. Джансон пригадав, що досвід показує нам, що рецесія в роках 1957-1958 не дала стабільности цін і заробітків, тільки дала нужду, бо збільшила число тих, які втратили були тоді працю. Президент Джансон погодився в тому, що інфляція стала ціною за те, що впродовж останніх вісьмох років панував добробут в цій країні. В останніх трьох роках ціни збільшувалися так, що цього на довшу мету не можна толерувати. Але збільшений прибутковий податок і зменшені федеральні видатки починають злегка сповільнювати інфляцію. І цими засобами, а не збільшенням числом безробітних треба нищити інфляцію — твердив Джансон.

Воррен залишається в Найвищому Суді до кінця червня 1969 року

Ню Йорк. — Пресовий секретар Ніксона Ронелд Ціглер повідомив, що головний суддя Найвищого Суду ЗСА Ерл Воррен, на просьбу новообраного президента, погодився залишитися на своєму пості до кінця біжучої сесії, це значить до червня 1969 р. Воррен зголосив був резиґнацію 13-го червня ц. р. і президент Джансон був її прийняв з умовою, що Воррен залишиться в Суді аж до затвердження номінації нового головного судді. Сенат не затвердив номінації Ейба Фортаса, і Воррен не міг відійти на пенсію. Зможе він це зробити аж в червні 1969 р. — Ніксон найменував 52-річного професора економіки в Мінгеґенському університеті д-ра Пола Мек Крекена на голову своїх економічних дорадників. П. Мек Крекен був членом Ради Економічних Дорадників в Уряді президента Айзенгавера в роках 1956-1959. Президент елект конферував із головою Палатної Комісії Способів і Засобів Вілбуром Міллсом в справі податків. Сподіваються, що Р. Ніксон наименує на місце Е. Воррена колишнього головного прокуратора в Уряді Д. Д. Айзенгавера Герберта Бравнелла, з яким він вже кілька разів конферував. Р. Ніксон плянує найменувати шість нових урядових груп, які мали б рекомендувати новому Урядові політику в таких справах, як інфляція, освіта, злочини, здоровні проблеми та міжнародна економіка.

Студенти потурбували південно-в'єтнамського амбасадора в Ню Йорку

Ню Йорк. — Південнов'єтнамський обсерватор в Об'єднаних Націях з рангою амбасадора Нгуєн Гюю Чі почав був промовляти в приміщенні Нюйоркського Університету. Промовляти мав і виконний редактор щоденника „Ню Йорк Таймс" Джеймс Рестон. Та студенти, які належать до місцевого відділу Студенти за Демократичне Суспільство, не дозволили їм промовляти та ще до того зневажили й потурбували південнов'єтнамського амбасадора, закинувши йому на шию нацистський прапор і виливши на нього відро води. Ніхто не був заарештований під час цих вибриків студентів. Канцлер університету д-р Аллен М. Картер заповів, що студенти, які брали участь в цих заворушеннях, будуть тимчасово припинені в своїх правах.

Митрополит Амвросій візьме участь у похоронах о. Боднара

Джерзі Сіті. — Впреп. о. Антін Борса декан Джерзі Сіті, інформує, що в похоронах сл. п. о. Романа Боднара цієї п'ятниці в Нюарку візьме участь ВПреосв. Митрополит Амвросій. Отець Боднар помер у вівторок, 3 грудня від серцевої атаки на 54-му році життя, осиротивши дружину та п'ятеро дітей. Тіло Покійного приміщене в похоронному заведенні Литвина і Литвина при 801 Спрінґфілд евеню в Ірвінґтоні, а перенесення тіла до церкви св. Івана в Нюарку відбудеться в п'ятницю, 6-го грудня, о год. 5-ій по полудні. В год. 7ій того ж вечора в церкві св. Івана почнеться похоронні відправи з участю Митрополита Кир Амвросія та духовенства. Похорон відбудеться в суботу, 7-го грудня, з церкви св. Івана, де о год. 9-ій перед полуднем впреп. о. декан Антін Борса в сослуженні інших священиків відправить заупокійну Святу Літуґію, після якої відбудеться похорон на цвинтарі Святого Хреста в Північному Арлінґтоні, Н. Дж.

В Ню Йорку відбудеться святочний вечір Гуцульського Куреня

Ню Йорк. — Осередок „Гуцульщина" в Ню Йорку влаштовує для відзначення 50-ліття відновлення Збройних Сил. Святочний Вечір Гуцульського Куреня, який відбудеться в неділю, 8-го грудня ц. р. в год. 5-ій вечором, в залі Товариства Католицьких Ветеранів св. Юра, 33 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку.

Вечір відкриє хор С. Федюк, а доповідь О. Зіня п. н. „Участь Гуцульської Сотні в листопадових боях у Львові 1918 р." відчитає ред. І. Дурбак. З черги реферат н. т. „Бойовий шлях Гуцульського Куреня" виголосить сотн. З. Стефанів, а спомини про дії того ж Куреня на Придніпрянщині виголосить пор. д-р Д. Богачевський. Заключне слово матиме інж. Р. Кобринський.

Того ж дня в год. 4.30 по пол. відбудеться в церкві св. Юра в Ню Йорку Панахида за погибших учасників Гуцульського Куреня і за сл. п. письменника Гуцульщини М. Ломацького, в сороковий день з дня його смерти. Письменника М. Ломацького Осередок „Гуцульщина" вшанує окремим вечором. З нагоди Вечора Гуцульського Куреня відбудеться виставка видань про Гуцульський Курінь, про Гуцульщину та виставка праць сл п. М. Ломацького.

Інтервенція Ніксона спонукала Сайгон вислати делегацію до Парижу

Париж. — Сподіваються, що делегація від Південного В'єтнаму на Паризьку конференцію про В'єтнам прибуде до столиці Франції в суботу цього тижня. Як потвердив пресовий речник Р. Ніксона у Ню Йорку. Роналд Зіґлер, новообраний президент Ніксон повідомив був в половині листопата ц. р. президента Південного В'єтнаму Нгуєна Ван Тіє, що він, Ніксон, сприяє участі Південного В'єтнаму у Паризькій конференції. Та інтервенція причинилася в вирішній мірі до того, що Нгуєн Ван Тіє дійшов до порозуміння з американським амбасадором у Сайгоні, Елсвортом Банкером. Аверелл Гарриман, голова американської делегації на Паризькій конференції, заявив на своїй пресовій конференції в минулу середу 4 грудня у Вашінґтоні, що він не знає, кого Ричард Ніксон призначить на його місце після інавґурації 20 січня 1969 р. Він, Гарриман, заповів, що вже на найближчому засіданні Паризької конференції, він буде наполягати, щоб Північний В'єтнам формально зобов'язався шанувати недоторкальність деміліторизованої смуги та невикористування її для зосередження там північнов'єтнамського війська та перекидання через ту смугу війська і зброї до Південного В'єтнаму. Тим часом у Південному В'єтнамі американська сотня піхоти, перекинена гелікоптерами в джунглю, попала у важку комуністичну засідку; з-посеред 111 вояків 23 були вбиті й 50 ранених. Заступник голови американської делегації у Парижі, Сайрус Венс, впродовж трьох годин нараджувався з північнов'єтнамським представником полк. Га Ван Ляв, при чому обидва обмінялись взаємними закидами.

Нгуєн Као Кі, віце-президент Південного В'єтнаму, маршал летунства, який грати-ме одну з головних роль на Паризькій конференції про В'єтнам.

Ізраїльські літаки бомбардували іракське військо в Йорданії

Єрусалим. — Ізраїльське летунство кількома хвилями бомбардувало позиції іракського війська в північній Йорданії. Безпосередньо перед вибухом ізраїльсько-арабської війни в червні минулого року, Ірак вислав був до Йорданії своє військо. Тепер стаціоновані в північній Йорданії кругло 12.000 іракського війська разом з артилерією, панцерними возами та допоміжними одиницями. Ізраїльці твердять, що стаціонована в Йорданії іракська артилерія обстрілювала 10 ізраїльських осель. Налет ізраїльських літаків проти іракських позицій був — твердить Ізраїль — виключно тільки відплатною дією задля відстрашення іракців від провокування Ізраїлю. За твердженням Ізраїлю — його літаки знищили три артилерійські позиції іракців та 10 танків, — за твердженням Йорданії — збито чи пак поцілено 9 йорданських літаків. Ізраїль признав втрату тільки одного бомбардувального французького типу „Містер". З'єднані Стейти передали ізраїльському й йорданському амбасадорам у Вашінґтоні рішучу перестороги проти щораз нового порушування воєнного перемир'я. Таку саму пересторогу зроблено на терені Об'єднаних Націй. Однак єгипетський президент Нассер відкинув американську суґестію, щоб з уваги на трудність дійти до порозуміння між Ізраїлем та всіма арабськими державами, шукати такого порозуміння між Ізраїлем та кожним з його арабських сусідів зокрема. Вирішну ролю на Близькому Сході ґрають тепер Совєти: від них залежить або нацькувати арабів до нової війни, або продиктувати їм потребу залишитися з Ізраїлем.

Скрентон переводить наради в столиці Ірану

Теґеран. — Персональний представник новообраного президента Ричарда Ніксона, кол. пенсильвенійський губернатор Віліям Скрентон перебуває тепер на Середньому Сході, куди він виїхав на інформаційні розмови з державними керівниками 5-ох країн. Після 16-годинного лету з Ню Йорку до Теґерану Скрентона інформували про стан справ в Ірані й в американській амбасаді, після чого він мав тригодинну нараду з шахом Ірану Резою Пахлеві. Іран старається за отримання від ЗСА новітньої зброї. Скрентон був на обіді в іранського міністра закордонних справ Ардешіра Захеді, де продовжувалася ділова розмова. Іран — добрий союзник ЗСА, хоч — з відома Вашінґтону — підписав також з СССР умову про 100 мільйонові доставки для війська та будову нової сталеварні.

Джордж Кеннан вірить, що Ніксон врятує Америку

Пристон, Н. Дж. — Тут відбувся семінар на тему „ЗСА та їхні проблеми". Головну доповідь виголосив колишній амбасадор Америки до Москви та відомий знавець закордонної політики професор Джордж Кеннан. Він в чорних красках змальовав теперішню Америку, згадавши всі недуги американського суспільства: відчуження неґрів, розклад великих міст, страйки публічних працівників, нищення та занечищення природних ресурсів, занедбана траспортова система, студентські заворушення. Промовець виявив оптимізм, що новообраний президент Р. Ніксон зможе вилікувати ці недуги американського суспільства. Кеннан сказав, що треба дати „чесну можливість новому урядові виявити ,що він зможе зробити". Але слухачі цих слів Кенанна були в більшості лібералі, і вони не дивилися так чорно на американське суспільство, як професор Кеннан, ані не вірили в те, що Ніксон зможе все направити. Гарвардський професор Стенлі Гоффман сказав свій погляд про оптимізм доповідача такими словами: „Людство не вірить „чесному" тільки Ніксоном". Драматург Л. Геллман Заявила, що неґри не мають своїх прав, то можуть мати право відійти.

Спілка Українських Журналістів Канади відзначуватиме 75-ліття „Свободи"

Торонто (міс). — Немає в нас ні одного періодичного видання, яке б могло почванитися такою довговічністю, як наш щоденник „Свобода". 15. 9. проминуло 75 років від дня, коли в руках українського читача найшлося перше число цього щоденника, який по сьогодні виконує незвичайно важливу суспільно - інформаційну функцію в нашому житті поза межами України. На цю тему вже багато дечого було написано і сказано на терені ЗСА, де цей щоденник появляється. Але і сусідня з ЗСА країна, Канада, де теж „Свобода" є щоденним гостем, задумала причинитися до гідного відмічення цієї події. За ініціятивою управи Спілки Українських Журналістів Канади і Канадської канцелярії Українського Народного Союзу в Торонті відбулася 28 листопада зустріч з представниками української преси, на якій приявні журналісти не тільки заслухали інформацій про намічений плян вшанування нашого найстаршого щ о денника, але теж мали змогу додати свої побажання щодо форми і змісту „дня „Свободи" в Торонті. Відмічення 75-ліття „Свободи" в Торонті відбудеться 22-го грудня і буде получене з в і д п овідною культурно - розваговою програмою, у якій прийматимуть участь наші кращі мистецькі сили. Крім того наше громадянство матиме змогу зустрітися з редакційним персоналом „Свободи", а зокрема з її головним редактором, А Драганом. Спілка Українських Журналістів Канади взяла ініціятиву щодо підготовки цієї імпрези, бажаючи в той спосіб не тільки виявити признання „Свободі", але теж щоб у цьому дні наголосити живучість українського вільного друкованого слова, української преси поза межами України, де для такого вільного слова і вільної української думки немає ніякого місця.

СУЖ Канади надіється, що українське громадянство Торонта підтримає цю ініціятиву і прийме активну участь у відмічуванні 75-ліття нашого заслуженого щоденника.

В Ню Йорку відкрито Виставку Української Книжки і Преси з нагоди 100-річчя „Просвіти"

Ню Йорк. — Минулого вівтірка, 3-го грудня ц. р. відбулося тут відкриття виставки, присвяченої 100-річчю „Просвіти" у Львові. Виставку, влаштовану у великій залі Народного Дому в Ню Йорку, відкрив її упорядник і голова виставкового комітету, професійний бібліотекар і бібліофіл, д-р О. Соколишин. Вітаючи приявних він вказав вагу сторіччя „Просвіти" та величезну ролю, яку вона відіграла на всіх землях України, на всіх полях життя народу, а зокрема на видавничому полі. Дякуючи членам виставкового комітету та всім особам і установам, які взяли участь у виставці, він запросив до слова голову місцевого Об'єднаного Комітету Організацій Великого Ню Йорку, адв. Романа Гуглевича. Вітаючи виставку, її упорядників та приявних від Об'єднаного Комітету, мґр. Р. Гуглевич підкреслив велике значення таких культурних імпрез, як виставка книжки та преси, й висловив надію, що культурний загал українців Ню Йорку і околиці відвідає її та пізнає, яку величезну працю проробила „Просвіта" і яким живим є при всіх своїх труднощах, видавничий рух нашої громади в вільнім світі, а зокрема в Ню Йорку. Після цього вітали виставку, складаючи подяку д-ру Соколишинові та членам виставкового комітету й висловлюючи завваги про вагу книжки та її виставок, д-р Ярослав Падох та проф. Дам'ян Горняткевич. Останній подав історію збереження та перевезення до ЗСА своєї бібліотеки, з якої він визичив численні видання „Просвіти" на цю виставку. У виставці беруть участь численні українські видавництва, установи, і поодинокі особи. Цінні просвітянські видання визичили на виставку, крім проф. Д. Горняткевича, п-ні Наталія Савченко, В. Харук, НТШ, д-р О. Соколишин й ін. Виставку прикрашують картини з ґалереї п. Ольги Соневицької. Виставка буде відкрита до 11 грудня 1968 року.

Видано збірку Володимира Гаврилюка „Тінь і мандрівник"

Ню Йорк. — Заходами Асоціяції Діячів Української Культури у видавництві Організації Оборони Чотирьох Свобод України появилася тут п. н. „Тінь і мандрівник" збірка поезій західньоукраїнського (тепер на еміграції в Канаді) поета і маляра Володимира Гаврилюка. Збірка охоплює сім циклів: Польова держава, Сутугий сулокій, Тінь і мандрівник, Паризький ноктюрн, Триптих. Вечірнє, За муром сну. Вийшла збірка за літературною редакцією Вячеслава Давиденка з обкладинкою й ілюстраціями Жданa Ласовського та з післясловом Видавництва про поета. Володимир Гаврилюк, народжений 1904 року в Заривниці, Галичина, закінчив гімназію 1923 року у Львові і потім вчився в маляра Вигживальського, в мистецькій школі Олекси Новаківського у Львові та студіював малярство в Краківській Академії Мистецтв. Після закінчення студій вчителював на Волині. Із своїми працями виступав на виставках Аос Асоціяції Незалежних Українських Мистців та групи „Руб" у Львові. У літературному доробку В. Гаврилюка збірка „Тінь і мандрівник" друга з черги. Перша п. н. „Соло в тиші" була видана у Львові 1936 року й зустрілася з прихильною оцінкою критики. З нагоди виходу нової збірки поезій В. Гаврилюка відбудеться в п'ятницю 13 грудня в залі Українського Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку та АДУК його ж літературний вечір з доповідями про нього, як поета та маляра й читанням його творів.

Володимир Гаврилюк

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Обличчям до Европи

Новообраний президент Ричард Ніксон все ще не проголосив прізвищ членів свого Уряду, зокрема прізвищ державного секретаря й секретаря оборони, однак призначення цілого ряду осіб на інші становища кидає вже досить виразне світло на характер його Уряду і напрямок політики. На основі дотеперішніх призначень видно, що Ніксон виразно фаворизує „каліфорнійців", як також американців европейського походження. Всі особи, ним призначені, це республіканці, приналежні до поміркованого або консервативного крила партії. Його особистим пресовим секретарем став Роналд Зіґлер, спеціяльним дорадником Джан Ерічмен, головним керівником зв'язків Уряду з пресою каліфорнійський журналіст Герберт Клайн, економічним дорадником — каліфорнійський економіст Герберт Стейн, науковим дорадником професор Каліфорнійського Технологічного Інституту Лі ДюБридж, дорадником у справах безпеки проф. Гарвардського університету, натуралізований в 1943 році німецький імігрант Генрі Кіссінґер. За газетними твердженнями — поважне становище в новому Уряді займатимуть республіканський сенатор з Південної Каролайни Стром Тормонд, який відіграв був велику ролю на республіканській конвенції в Маямі Біч, і сенатор із стейту Вашингтону Генрі Джексон, що його вважають за одного з найбільш консервативних північних демократів.

Особливу увагу звернуло призначення Генрі Кіссінґера, який займатиме при Ніксонові те становище, що його займали МекДжордж Банді й після нього Волт Ростов, за Джана Кеннеді й Линдона Джансона. Вони грали найбільшу ролю у формуванні й веденні закордонної політики поруч із державним секретарем Діном Раском, при чому пресові коментатори приписували Раскові особливе вміння із ними гармонійно співпрацювати. Кіссінґер має опінію одного з найкращих знавців европейських справ і прихильника концепції, згідно з якою не комуністичний Китай, а Совєтський Союз становить найбільшу загрозу для З'єднаних Стейтів, і тому треба звертати найбільшу увагу на европейські, а не азійські проблеми. В широкому коментарі „НЙ Таймсу" на тему останніх призначень Ніксона знаходиться заввага: „Дехто висловлює приватну стурбованість, що проф. Кіссінґер, спеціяліст европейських справ, приділятиме забагато уваги Европі в той час, як Азія, Африка й Латинська Америка вимагають збільшеної уваги". Такій „стурбованості" можна протиставити вдоволення, коли б дійсно новий Президент звернувся обличчям знову до Европи, визнавши, що найбільш актуальну загрозу для світового миру становить Совєтський Союз.

Вже під час передвиборчої кампанії Ричард Ніксон висловлював потребу скріплення Атлантійського Союзу (НАТО). Він вислав був до західньоевропейських столиць, як свого персонального представника, кол. губернатора Пенсилвенії Вілляма Скрентона, що його прийняв теж французький президент де Ґолль. Інвазія СССР в Чехо - Словаччині та велика фінансова криза у Франції, з якої рятує її двобільйоновий кредит 10-ох заможних держав західнього світу, створили пригожий ґрунт для поліпшення американсько - французьких відносин по лінії спільної оборони проти совєтського імперіялізму. Відомо також, що ДюБридж рекомендував посилити технологічні зусилля Америки, зокрема військову технологію.

Не може бути сумніву, що призначення Герберта Клайна, Герберта Стейна, Джана Ерічмена та особливо Генрі Кіссінґера не могли сподобатися кремлівській верхівці. Відомо також, що совєтська преса завжди характеризувала Ричарда Ніксона, як „реакціонера" й „палія війни", а за його останнього перебування в Москві переїздом на Далекий Схід — совєтські правителі свідомо зігнорували його і не виявили бажання будь-якого контакту з ним. Але большевики завжди рахуються з силою і тільки з силою. З вибором Ричарда Ніксона, наче на помах чудодійної палички, зникли з сторінок совєтської преси всі лайки проти нього і проти ЗСА. Зате збільшились кокетливі жести й заяви щодо бажання розмов з ЗСА на тему обмеження ядрового зброєння та інших актів „співіснування". Раптом заговорили в Москві і про конечність замирення на Близькому Сході, під який вона сама підклала вогонь масовими доставами зброї Єгиптові.

Ніксон напевно використовуватиме всі можливості для скріплення миру у світі взагалі і в Европі зокрема, а тому не відкидатиме розмов з СССР. Найбільше причиниться до стабілізації миру власне зворот ЗСА обличчям до Европи та запевнення їй більшої безпеки проти агресивних плянів Москви.

Ярослав Курдидик

МІЛІТАРНЕ П'ЯТИДЕСЯТИРІЧЧЯ

У листопаді світ по-різному відзначив 50-річчя першої світової війни, в якій згинули мільйони людей. Відзначали і в ЗСА відомим „Армістіс Дей". Але американські вояки, що вийшли з війни живими, не уявляли, що їхні сини будуть боротися в другій світовій війні, а згодом гинутимуть у „поліційній акції" в Кореї і в ще жорстокішій „обмеженій війні" у В'єтнамі. Як виходить, за останніх 50 років не зайшло в світі таких змін, що забезпечили б тривалий період миру. Навпаки, міжнародні напруження щораз зростають, і ледве чи вдасться новообраному президентові ЗСА завернути біг світових політичних подій.

За минуле півстоліття сила і роля ЗСА зросли і змінилися: коли горді й сильні династії почали занепадати, а імперії розвалюватися, в цей найбільш небезпечний час ЗСА мусіли перебрати на себе ролю провідника вільного світу. І хоч американські пацифісти всіляко намагаються ухилитись від цього надзвичайно відповідального обов'язку своєї країни, вони мусять мати на увазі, що поки ЗСА являтимуться одною з найбагатших і наймогутніших держав світу, вони повинні виступати в такій ролі. Найважливіше при цьому те, щоб минулий досвід навчив американських провідних мужів, як зберігати та розбудовувати цю потужність і як її використовувати.

На сторожі кожної держави стоять її політичні та мілітарні провідники, і відома формула, що війна це лише інша форма у досягненні і закріпленні політичних цілей — зобов'язуватиме ще довго у світі, не зважаючи на величезний проґрес техніки і швидкий розвиток воєнного мистецтва, що набирає вже міжплянетарного характеру.

Варто навести голоси двох авторитетів, віце - адмірала Ріковера і генерала Ле Мея, передбачування і д о с від яких не перестають бути одним із основних факторів в американському мілітарному плянуванні.

Як відомо, віце - адмірал Ріковер був тим авторитетом, який відразу зрозумів, що, коли ЗСА довелося зайняти після Великобританії місце „королеви морів", вони мусять мати модерно вивінувану, сильну фльоту підводних човнів та надводних кораблів із атомовим погоном. В останній із своїх заяв Ріковер висловив побоювання, що СССР вже наздоганяє ЗСА у розбудові своєї воєнної фльоти і в 1970-1972 роках може мати більшу її тоннажність і ширшу можливість підводних маневрувань.

Перестаньмо себе обманювати тим, що СССР у морській конкуренції із ЗСА залишився далеко позаду, і стереотипні фрази про перевагу Америки в „терористичному балансі" чи „взаємному відстрашуванні" треба піддати належній і основній переоцінці. Ідея колишнього секретаря оборони МекНамари відносно можливости жити з СССР у мирі, якщо ЗСА вдержуватимуть „рівновагу збройних сил", перейшла до музею. Очевидно, Москві подобається концепція „взаємного замороження" в справі зброєння — однак з малим „але": — якщо при цьому замороженні вона триматиме свій палець на язичку мілітарної ваги.

Варто навести також слова колишнього головнокомандувача летунства, генерала Ле Мея, виголошені на одній із зустрічей з американськими журналістами:

„Ми, — сказав Ле Мей, — дозволили нашій воєнній машині цілковито заржавіти. Коли ми стягнули з огляду на їх „постаріння" бомбовики 1000 Б-47, ми не підготовили і не включили на їхнє місце ніякого модернішого відповідника. Наші Б-42 на такій самій дорозі. Замість заплянованих супербомбовозів Б-70, за порадою МекНамари і його штабу, випродуковано Ф-111, але його так „пересуперелектронізовано", що цей топ бомбовика з перших же своїх летів виявився далеким від того, щоб витримати змодернізовану „бомбовозну тяглість". Число ракет „Міньютмен" ми чомусь обмежили до одної тисячі, тоді як „Титан" відсунено, як „пережиток". Число субмарин доведено до 41, і дальша їх будова залишається на папері. У протиракетну оборону не внесено нічого основного, і ЗСА під цим оглядом стоять безборонні, очікуючи першого ворожого удару, після чого їм „прислуговуватиме право відплати". Наше самозбереження з а лежить тепер від ракет типу „Міньютмен" і „Поляріс". Але ніхто не знає, яка їхня дійсна ефективність, бо внаслідок договору з Москвою про припинення розбудови атомової зброї ці ракети не випробовуться.

Звертаючи увагу на приспішену розбудову і вдосконалювання большевиками ракетної зброї і фльоти, генерал Ле Мей твердить, що коли досі Америка й не втратила переваги над СССР, то в близькому часі може її втратити.

На закінчення Ле Мей висловив погляд, що всі клопоти, в яких опинилися ЗСА, є наслідком того, що у Вашингтоні все ще тримаються відмираючої „стратегії відстрашування", яка поставила країну у дефензивну ролю в теперішньому звульканізованому світі.

Коли взяти під увагу окупацію Чехо - Словаччини та вимогу Москви, щоб ЗСА відкликали з Середземного моря свою 6-ту Фльоту, а цей стратегічний обшир передали для „нагляду" совєтській фльоті, мовляв, СССР є також середземноморською державою — то це тільки доповнить і підсилить віщі слова перестороги віце-адмірала Ріковера і генерала Ле Мея.

В. Чапленко

ЯК МОЖНА РОЗУМІТИ СУЧАСНУ ПРОБЛЕМУ НАШОГО ВИЗВОЛЕННЯ

(2)

Коли ми підійшли до питання про тих, хто там отакі думки й погляди висловлює, то мимохіть виникає: хто вони, ті діячі, що можуть прилюдно це висловлювати? І доповідач цілком слушно згадав відоме твердження І. Багряного про „кадри" в партії і в Комсомолі. Тепер це твердження звучить ще переконливіше, бо „партизація" всього суспільства там пішла так далеко, що без партійного квитка взагалі нічого не можна робити, а комсомольців тільки на Україні понад два мільйони. Та й із комуністичними державами - сателітами можуть контактуватися тільки комуністи.

Правдою є й те, що вони взагалі можуть діяти тільки з позицій марксо - ленінського інтернаціоналізму, можуть козиряти тільки картою будівництва комунізму, як це робить, наприклад, І. Дзюба в своїй надзвичайній, як на тамтешні умови, книжці „Інтернаціоналізм чи русифікація?" Про це свідчить і самий заголовок цієї книжки. Мені тільки неясно, чому В. Гришко завагався відрізняти цей інтернаціоналізм від інтернаціоналізму М. Хвильового, мовляв Хвильовий орієнту в а в с я на якийсь московський інтернаціоналізм, а тепер нібито є інший — „сателітський" чи що інтернаціоналізм. Ні, це була увесь час та сама теоретична зброя наших комуністів, якою вони користувались, обороняючи свій нарід від московських зазіхань. Її вживав В. Шахрай у своїй книжці „До хвилі", її мали на увазі О. Шумський та М. Хвильовий, як і їхні однодумці на західньо-українських землях — Максимович та інші, вживають її й сучасні оборонці нашого народу.

І нарешті останнє і найважливіше питання, що його порушував В. Гришко в своїй доповіді: яке має бути наше „еміґрантське" ставлення до того процесу, що тепер відбувається на Україні? Яка тепер наша роля? У зв'язку з цим питанням доповідач згадав заяву 35-х і позитивно її оцінив. Але він не відзначив того, що його відзначають супротивники цієї заяви, — що вона, мовляв, висуває менші вимоги, аніж ті, що їх висувають люди на Україні. Для її правильного історичного розуміння треба знати, що її написано ще до того, як стали відомі батьківщані матеріяли, і вона була призначена не для еміґрації, а для поширення серед тамтешніх українців як програми - мінімум для тих умов, де з ідеєю самостійної України, звичайно, не можна й обзиватись. Але коли з'ясувалось, що там група Лук'яненка висунула була навіть ідею самостійности, то ця заява автоматично втратила своє значення, і про неї не варто б уже й згадувати в цій доповіді.

А втім, ідею самостійности висунуто й там нелегально, а легально залишається все таки тільки програма-мінімум. І, про цю програму доповідач говорив і її, хоч як це не дивно, захищав навіть для еміґрації. У даному разі він ніби став на позицію А. Білинського, колишнього націоналіста, потім в'язня большевицьких в'язниць, який, прибувши на Захід, привіз із собою і вироблену там цю програму, але й як програму для еміґрації. Я маю на увазі його дуже цікаво написану, але в конкретних пропозиціях для нас цілком неприйнятну книжку „Світ і ми" (Мюнхен - Чикаґо, 1963 р.). В. Гришко цієї книжки не згадував, і його „програма" склалась, безперечно, незалежно від неї, але суть його поглядів і поглядів А. Білинського та сама.

А тим часом ця позиція для еміґрації абсолютно неприйнятна. З якої речі ми, мавши можливість незалежно у вільному світі мислити, діяти в певних межах, а також творити, повинні відмовлятись від свого ідеалу — української незалежности? Ми їм співчуваєм, тим нашим борцям у тоталітарних умовах, ми радієм їхнім успіхам та здобуткам, але ми не можемо зрікатися більших можливостей та того, що його можна б назвати умовно „еміґраційною Західньою Україною", на поведінку якої мусять інколи зважати й можновладці Москви. Це тим більше, що навіть повне здійснення програми - мінімум не може забезпечити повноцінного розвитку нашого народу чи, може, й урятувати його від загибелі, оскільки соціяльні закони єдиного суспільства в межах усього СССР, як я вже писав не в одній із своїх статтей, можуть так фатально подіяти на долю нашого й інших поневолених його народів. Сила цих законів безмірно збільшується, коли їм сприяють владущі чинники. А там тепер готуються до нового перепису, з київського радіо я вже довідався, що на Україні тепер живуть представники всіх 120 народів СССР, — то чи не стануть висліди цього нового пофальшованого перепису для Москви підставою якщо ще, може, не для ліквідації „союзних республік", так для посилення русифікації?

Тим то було б дуже сумно, якби ця, кажу, єдина в нас на еміґрації солідна наддніпрянська політична організація — УРДП тепер, перед лицем такої небезпеки пішла за своїм проводирем і фактично капітулювала.

Правда, я не знаю, яке значення має ця доповідь В. Гришка для УРДП як партії, але протестів проти такої капітуляції я в дискусійних виступах УРДП'івців не чув, протестували тільки члени СВУ. Може, щось таке сказано після того, як я пішов, може, й сам доповідач у своєму кінцевому слові щось інакше з'ясував, може й я з пам'яті не так щось передав, але тоді бажано, щоб УРДП'івці це з'ясували вже в пресі. Проте, я все таки думаю, що суть я передав правильно...

І ще одно. З огляду на те, що ця доповідь і дискусія пройшли ще й під фірмою „Слова", я хотів би перестерегти і проти небезпеки перенесення Гришкової концепції й на взаємозв'язки еміґраційної літератури з батьківщаною, твореною в умовах лютої цензурности. Щоб не повторюватись, я можу відіслати читачів до тих своїх статтей, у яких я цю пересторогу виклав у повному обсязі, зокрема до статті „Завдання нашої літературної творчости на чужині" („Визвольний Шлях", кн. VII-VIII за 1965 р.).

(Кінець)

ГОЛОС ЧИТАЧА

ПРО ДУХОВУ ОПІКУ УКРАЇНЦЯМ У В'ЄТНАМІ

Молодь Америки б'ється у В'єтнамі в обороні волі своєї країни, як також волі усього світу. І, читаючи англомовну пресу, ми довідуємось, що їздять туди на відвідини вояків батьки, сенатори, губернатори, приятелі, а найголовніше — духовні опікуни. Вони поспішають допомогти воякам порадою, потішити їх чи помолитись над покійником, який схилив свою буйну голову на чужій землі.

Годі уявити собі, яка радість охопила б нашого, з української крови і кости, вояка, який уже не раз дивився „смерті в очі", коли б біля нього з'явився рідний духовник. А таких вояків є у В'єтнамі вже сотні, а може й тисячі.

Чи не маємо ми можливости вислати до в'єтнамських військових баз бодай кількох українських священиків, які по - батьківському підтримали б на дусі наших людей, поблагословили їх і з ними спільно помолились? Можливість напевно є — чи то в рямцях УККА, чи в рямцях військових сил Америки.

Хочу запитати: чи було піднесене денебудь питання в цій дуже важливій справі? Якщо ж ні, то треба негайно діяти, бо наближається Святий Вечір Різдва Христового.

Чикаґо Гриць Репа

РОЗКІШНИМ РАНКОМ...

Розкішним ранком —
простір для плавби.
Вітрець чола
торкався мимохідь,
І ми пливли
у далеч, у блакить,
Ген до містка,
від „нашої" верби.

І ти стомилась:
Ні, не допливти,
Забракло сил,
повітря нестає.
Та я підплив —
і відпочила ти.
Поклавши руку
на плече моє.

Якщо тебе
знесилить марна путь,
Заломить біль,
образа опече,
Я — біля тебе.
Відпочинь, забудь,
Поклавши руку
на моє плече.

ІГОР КАЧУРОВСЬКИЙ
Буенос Айрес

ДО СТОРІЧЧЯ „ПРОСВІТИ"

Відомий із своєї жертвенности на національні цілі п. Григорій Яремчук з Ню Йорку в рубриці „Голос читача" у „Свободі", з 27 листопада подав плян, як, на його думку, найліпше відзначити 100-річчя Матері „Просвіти". Слід привітати цей його задум зібрати 150.000 долярів на видання книжок, що були основною зброєю Матірного Товариства „Просвіта" у Львові.

Приготовляючи з рамени Комітету Об'єднаних Американсько - Українських Організацій — Метрополітального Відділу УККА відзначення 100-річчя „Просвіти" Виставкою Української Книжки і Преси, яка відбудеться у великій залі Українського Народного Дому в днях 2-11 грудня 1968 р. в Ню Йорку, я довший час збирав матеріяли, зокрема видання Т-ва „Просвіти" у Львові. В популярній Історії Товариства „Просвіта" у Львові пера Ст. Перського, виданій 1932 р., на стор. 49 сказано: „Культурне і суспільне життя галицьких українців з року на рік міцніло і розвивалося, захоплюючи щораз нові ділянки. Внаслідок цього... засноване 1873 р. за почином членів В и д і лу „Просвіти" Літературно-Наукове Товариство ім. Шевченка виручило „Просвіту" у виданні наукових і літературних книжок, полишаючи їй видання популярних книжок..."

Подібно, як УНСоюз був спричинником постання інших братських союзів, і наші старі еміґранти назвали його „Батьком", названо Матірним Т о в а р иством „Просвіту", яка дала почин до постання НТШ, 100-річчя якого незабаром будемо відзначувати, Українського Педагогічного Товариства та ін. Отже, слід нам пам'ятати й про НТШ, коли звертаємося до нашого громадянства із закликом складати пожертви на видавання української книжки, зокрема чужими мовами. У нас існує певна ієрархія вартостей, і до неї слід залучити, крім поданих п. Гр. Яремчуком, збірку на НТШ, на Національний Фонд УККА, Фонд Катедри Українознавства при Гарвардському університеті, Український Довідково - Бібліографічний Центр.

Д-р Ол. Соколишин

УКРАЇНСЬКІ ЛІКАРІ ПЛЯНУЮТЬ ДОБРЕ ДІЛО

Філядельфія. — Три поверхи з усіх семи в „Домі Вознесіння" вже заповнені мешканцями, віком в понад 62 р. Наступним кроком управи, яку очолює о. шамб. В. Лостин, буде створення медичного пункту чи клініки. На скликаній з тією метою нараді були присутні українські лікарі: Еміль Гарасим, стар., Василь Саляк, Тетяна Цісик, Роман Дикий, Василь Кострубяк, Михайло Марков, Євген Новосад, Ілля Прончик, Любов Янкович, Олег Слюсар, Роман Сухий, Микола Войтович, Ярослав Яремович.

СВОБОДА ЦІНИ НЕ МАЄ

Ярослав Гайвас

(10)

На Карпатську Україну

Волянський переказував через пані Кулицьку про величезні потреби, які відчуваються на кожному кроці. Треба матеріяльних засобів, бо Карпатська Україна слабо загосподарована, треба техніки, а насамперед треба видержливих, кваліфікованих людей. А найголовніше: Волянський вимагав, щоб негайно поїхав туди хтось із керівних людей ОУН і на місці побачив, що треба, відбув розмови й зустрічі і, вернувшися в Галичину, міг на підставі першоджерельних інформацій помагати розв'язувати всі ті нелегкі проблеми.

Під вечір випустили ми пані Кулицьку додому, приобіцявши відвідати її у Бориславі за кілька днів, щоб вона мала змогу розповісти про різні речі, які або призабула, або не могла передати тепер. А ми вдвох лишилися проаналізувати почуте й поробити висновки. Наприкінці розмови дійшли ми до питання: хто ж поїде негайно на Карпатську Україну? Р. Шухевич, подумавши, заявив: „Я покищо їхати не можу... Зліквідую свої справи і взагалі переїду туди... Але це забере трохи часу"... Отже, хто поїде? Альтернатива була ясна: їхати треба мені! Що я й заявив. А на запит Шухевича, коли можу виїхати, сказав: завтра.

Решту вечора й частину ночі провели ми в докладному обговоренні, що і як треба ладнати, та в передачі мною Шухевичеві всіх справ, зв'язаних з оборонною акцією, започаткованою нами у Львові..

Ранком сів я у потяг Львів-Лавочне, щоб у Скольому висісти й зорганізувати перехід границі. В Скольому був у мене давній приятель, старий член УВО і ОУН, Іван Бутковський, який колись з нагоди однієї акції навіть переховувався у мене в хаті.

Оцей Іван Бутковський, пізніший полковник УПА — Гуцул, неодноразовий повітовий провідник ОУН на Скільщину, знав гори і кожного в горах, як ніхто інший. Скільки разів перетяв Іван нелеґально кордон, скільки людей перевів та скільки переніс революційної літератури — навіть сам він не мав ліку. Знав, здавалося, не лише кожну стежину, але й кожну деревину. До нього власне удавався я, знаючи, що він не лише дасть найкращу інформацію про положення на кордоні, але й у потребі знайде провідника.

Івана я застав у хаті, бо він уже тоді западав частенько на груди. — „Як кордон?" — питаю. — „Кордон завжди можна перейти, навіть коли граничники стоять один біля другого, щоб тільки не трималися за руки". — „Мені треба б мати провідника, бо в мене спішна справа, та й вертатися треба якнайскоріше", — продовжував я. — „Піду з тобою, а на самому кордоні візьмемо Луцева, в хаті якого і так треба буде перепочити". — „Коли ж підемо?" — ставлю дальше питання. — „Сьогодні запізно, бо вже останній поїзд пішов у гору, завтра в мене зустріч, то може післязавтра". — „Нехай буде післязавтра". — На цьому й стало.

Переночував я таки в Івана. Переночував, тобто цілу ніч ми „вели політику" при густо заслонених вікнах, передбачали, сподівалися... А вранці першим поїздом „на діл" поїхав я до Львова, щоб ще дещо полагодити і чергового дня вернутися назад.

Увечері до мого поїзду на станції Сколе підійшов в останньому моменті Іван і вскочив до вагона. Висіли у Тухлі, а звідти бічними стежками піднялися в гору.

Була чорна ніч, гори спали кам'яним сном, тільки чути було шум потоків. Розмокла від осінніх дощів земля ліпилася до взуття, штанів, а довгий плащ, у якому я був вбраний, обмочився майже до пояса і немилосердно тяжів. За пару годин добилися ми до хати Луцева. Молодий, здоровий селянин дуже зрадів нашим приходом. Давно бо вже на його відтинку організаційні люди не переходили кордону. Колись це була одна з найактивніших ліній і для людей і для літератури, але з часом її розконспіровано, і лінія стала загроженою. Отже, відкрито нові, а ця залишилася в резерві ,для наглого, як мій, випадку.'

Хазяйка відразу кинулася до вогню, щоб приготовити затирки на молоці, а ми тим часом обговорювали положення під границею. Тобто Луців розказував, а ми вкидали якісь питання. В міжчасі чистили своє взуття й убрання. Після вечері Луців запропонував нам лягти на часок відпочити, а він, мовляв, побіжить у село й розвідає між хлопцями, що нового, як там під границею, де в останньому часі розставлено стійки у зв'язку зі загостренням положення на Карпатській Україні, де можуть бути стежі...

Чи ви знаєте, що це значить уставати серед ночі, коли цілий день ви провели на ногах, кілька годин спиналися по гірських стежках у гливкому болоті, а потім, з'ївши затирки на гарячому молоці, заснули каменем? Чи ви знаєте, що це значить? Коли не знаєте, то й не пробуйте, а коли знаєте, то згадайте незлим, тихим словом тих, що вас будили! А до того розпарена гірська хата, що в'ялить м'язи і лінивим чадом обезвладнює ціле тіло! Але годі: треба йти!

Попереду Луців. Він не йшов, а сунувся хижо, нечутно, наче тінь. Високо підносив ноги вгору і ні на мить не міняв темпу, напрямку. Ішов у ніч, неначе серед дня. Здавалося, він не йде, а несе його якась сила, такий легкий і свобідний був його хід. Слідом за ним, на відстані кількох кроків, ішов я...

XII Виставка жіночої творчости в Ню Йорку

20-го жовтня 1968 р. о годині 1-ій по пол. в домівці 64-го Відділу СУА в Ню Йорку відбулось відкриття XII Мистецької Виставки Жіночої Творчости. Привітавши присутніх, голова Відд. п-ні М. Савчук попрохала до слова голову Об'єднання українських Мистців у Ню Йорку маестра М. Черешньовського, який з китицею квітів у руці (для мисткинь-учасниць виставки) зворушливо привітав мисткинь та підкреслив їхній значний вклад в культуру нашого народу, їхню працьовитість і любов до краси. Вартісну доповідь на тему „Мисткині в історичному аспекті" прочитала учасниця виставки п. Ярослава Геруляк-Туркевич.

У XII виставці взяли участь мисткині різних поколінь, напрямків, спроможностей і уподобань (в дужках зазначимо, котрий раз брала участь у цій виставці): Геруляк-Туркевич Ярослава, Ню Йорк (2-ий раз), Гнатів Богуслава, Ньюарк (1-ий), Гурська Ольга, Аргентина (3), Діма, Ню Йорк (3), Зарицька Софія, Франція (12), Зелик Ірина, Торрінгтон, Конн. (3), Кононенко-Трофимовська Олена, Бунтон, Н. Дж. (2), Костів Дарія, Ню Йорк (6), Криничевська-Росандич Катерина, Каліфорнія (2), Куриловичівська Чапельська Євгенія, Ню Йорк (5), Матушевська-Бакум Оксана (4), Мирошниченко-Кузьма Галина, Ню Йорк (9), Морозова Людмила, Ню Йорк (12), Мошинська Оксана, Денвер, Колорадо (3), Петеш Софія, Пассейк, Н. Дж. (6), Писарівська Віра, Ню Йорк (3), Прийма Іванна, Флорида (9), Раковська Ніна, Клівленд (7), Сомко Надія, Ню Йорк (6), Стефанів Наталія, Джерзі Сіті, Н. Дж., (11), Стиранка Марія, Торонто, Канада, (1), Тріска Євгенія, Ню Йорк (3), Туркало-Розгін Євгенія, Чикаго (1), Титла Галина, Ню Йорк (1), Феденишин Ірина, Ньюарк (1), Шухевич Ірина, Ню Йорк (9), Юрчук Віра, Торонто (1), Шоню Ольга, Ню Йорк (1).

Для кращого знайомства з мисткинями і налагодження з ними тіснішого зв'язку, 64-ий Від. СУА влаштував 26-го жовтня Зустріч з мисткинями, з мистецькою програмою. Гі. Галина Мирошниченко-Кузьма при фортепіяновому супроводі піяністки Євгенії Куриловичівської Чапельської, співала „Серенаду" Шуберта, „Не минай" Майбороди і „Дощик" Ровсовської, давши цікаву інтерпретацію цих творів. Євгенія Енсен прочитала автобіографію поетки Зої Когут з Австралії та її сатиричну поезію „Австралія". Маестро С. Крижанівський прочитав тісі ж авторки „Шляхи терністі", „Подружжя", „Промову" та „Культурні арабески", давши слухачам небуденну насолоду своїм мистецьким читанням, інтерпретацією тексту і досконалим віднуттям тонкої сатири цієї талановитої поетки.

Обговорення XII Виставки Жіночої творчости відбулось 2-го листопада. Привітавши присутніх мистикинь і гостей, голова Від. М. Савчук попрохала відомого мистця Л. Кузьму вести обговорення. Проф. Л. Кузьма підкреслив вагу мистецької освіти, наполегливої вправи в рисуванні та удосконалюванні техніки, а після цього перейшов до обговорення картин за каталогом порядком. Пізніше він запрошував мисткинь сказати дещо про себе, свою творчість, її розуміння і т. д. Присутній на обговоренні мистець проф. Антін Малюца висловлював свої спостереження, які доповнювали сказане і давали повніший критичний огляд. Такі обговорення допомагають мисткиням зростати.

Відвідувачі XII Виставки Жіночої Творчости мали на окремому столику „Книгу вражінь". Ось декілька уривків із записів: „64-й Від. робить добру роботу, коли старається щорічними виставками піддержати масовий мистецький рух серед українських жінок. Це його заслуга для української культури"... „Маємо нагоду, завдяки цим щорічним виставкам, слідкувати, як мисткині ростуть"... „Виставка дає змогу виявляти нові таланти"... „Приємно вражає на цій Виставці, що в ній беруть участь мистці-жінки різних поколінь. Таглість українського мистецького процесу є запорукою дальшого розвитку нашого образотворчого мистецтва"... А ось уривок із запису членок 90-го Від. СУА з Філядельфії: „90-ий Відділ СУА ім. Олени Степанів дня 27-го жовтня відвідав Виставку образів українських мисткинь, яка йому дуже подобалася".

XII мистецька Виставка Жіночої Творчости тривала від 20 жовтня до 3-го листопада і була з усіх оглядів успішною.

Євгенія Енсен

ОПИТУВАННЯ ВИЯВЛЯЮТЬ, що аж 70 відсотків опитуваних заявилися як „консерватисти" або як „поміркованї". Майже такий самий відсоток, бо аж 67 опитуваних уважають Ніксона за „консерватиста" або за „поміркованого". Під час опитування виявилось, що тільки 17 американців заявили, що вони „лібералі", 38 відсотків уважають себе за „консервативтів", а 32 відсотки називаються „поміркованими". Опитування переводила агенція Луїса Гарріса в Ню Йорку.

Вунсакет, Р. Ай.

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ

Академія для відзначення Листопадового Зриву відбулася 17 листопада в церковній залі.

Академію відкрив предсідник Парафіяльної Ради Тома Чагарин, програмою проводила учениця Рідної Школи Д. Ясінчук. Хор Бандура під диригентурою о. протосрея Віталія Коваленка відспівав американський гимн. Діти Рідної Школи під проводом учительки пані-матки Віри Коваленко зачали співати український гимн, а всі присутні їх підтримали в цьому співі.

Шкільні діти менші й більші, співали та деклямували. Христя Тепер відограла на фортепіяні українську шумку.

Реферат про Лисподові Роковини виголосив о. протосрей В. Коваленко. В другій частині Академії виступав хор Бандура під проводом Стефана Тепера, який виконав кілька пісень. Присутні оплесками дякували всім виконавцям за гарні продукції.

Кінцеве слово мав пан Кость Корницький. Він подякував всім учасникам Академії і виконавцям програми, головно пані-матці Вірі Коваленко та її учням Рідної Школи.

Листопадова збірка дала 169 дол.

Ксеня Чагарин

Виллиментик відзначив 50-річчя Листопадового Чину

В неділю 24-го листопада місцевий Відділ УККА при співучасті організацій Укр. Нар. Дому, СУМА та Рідної Школи відзначив Академією 50-річчя Листопадового Чину та створення Укр. Галицької Армії.

В год. 5.30 по полудні свято започаткував голова УККА п. М. Тимків, відчитуючи поіменно учасників Листопадового Чину, причім сущим мібамки удекорували живими квітами кожного зосібна.

По відспіванні американського гимну свято відкрив і попросив присутніх повстати з місць і вшанувати полеглих Героїв та виголосив довшу доповідь учасник Листопадового Чину — п. Петро Лехман.

Український Нац. Хор з Ню Гейвену під управою п. М. Палидовича та при фортепіяновому супроводі панни Орисі Цибрівської був основним виконавцем вокальної частини свята. Хор відспівав шість пісень, що чергувалися з доповідями і деклямаціями.

Святочну доповідь виголосив учасник Листопадового Чину п. Я. Янович. Учениця Рідної Школи К. Курпин відделямувала вірш „Перший Листопад". Знов хор, а п-ні Тимченко по мистецьки виголосила вірш „Листопад 1918 р." Хор відспівав ще дві пісні, а Ірця Майнич вміло відделямувала „Листопад".

Укр. Нац. Хор з Ню Гейвену недавно реорганізований та доповнений свіжими молодими силами виявив себе добре зіспіваним. Фортепіяновий супровід находився у вправних руках молоденької піяністки п-ни Орисі Цибрівської. На сцені Мішаний Хор вирізнився своїм зовнішнім виглядом. На тлі темних чоловічих одягів яскраво відбивалися довгі білі сукні хористок, прикрашені укр. народньою вишивкою.

Велику несподіванку вчинив д-р Снігурович, довголітній голова УККА в Ню Гейвені, що зволив загостити до нас і звеличати своєю присутністю свято Листопадового Чину.

По закінченні святочної програми, голова місцевого Відділу УККА п. М. Тимків подякував організаціям і поодиноким виконавцям програми свята та всім тим, що чиминебудь причинилися до звеличення Листопадового Ювілею.

З нагоди Листопадової Річниці були відслужені поминальні Панахиди за Героїв, що впали за волю України, в церквах: Українській Православній та Українській Католицькій, в якій Осередок СУМА ім. С. Петлюри організовано взяв участь з прапорами. Святочну Академію закінчено співом „Ще не вмерла Україна".

Була скромна перекуска, що нею гостили хор наші пані М. Бабій і М. Майнич з Управи місцевого УККА.

Михайло Янович

Московський намісник П. Шелест вимагає „піднесення ідеологічної роботи"

Київ. — На нашвидку скликаному черговому пленумі так. зв. ЦК комуністичної партії УССР виступав з черговою доповіддю П. Шелест, вимагаючи від українського народу, щоб він виконував сільсько-господарські „укази" московського всесоюзного пленуму ЦК та щоб Україна давала більше „хліба державі". Шелест, замикаючи очі на дійсність, твердив, що в УССР „збільшилась валова сільсько-господарська продукція", хоча це за Сталіна українці сміялися з того, що „продукція є, а продуктів немає". Декілька разів він вихвалявся і схвалював сучасну внутрішню і зовнішню політику Москви, співтворцем якої він сам є. У скороченій стенограмі понад двогодинної доповіді П. Шелеста, надрукованій в „Радянській Україні" з 23 листопада, пропущено „питання зовнішньополітичної діяльности ЦК КПСС", лише зазначено, що над цим питанням доповідач „докладно спинився". П. Шелест домагався, щоб партійці в Україні „оперативно реагували на настрої мас", кажучи: „Ідеологічна робота за своїм змістом, формами і методами повинна відповідати сучасним умовам, оперативно реагувати на настрої мас, бути наступальною проти буржуазної ідеології, класово ворожих нам поглядів. На жаль, в деяких партійних організаціях та ідеологічних установах з цього не роблять належних висновків. В ідейно-виховній роботі подекуди ще допускається немало недоліків і формалізму. Партійним комітетам необхідно постійно підносити бойовитість всіх засобів ідейного впливу на маси".

Гартфорд, Конн.

ВШАНУВАЛИ О. МОНС. СТ. БАЛАНДЮКА

23 червня Гарвадська громада зробила милу несподіванку свойому пароохові о. С. Баландюкові. Після Молебня в присутності Стемфордського Владики Кир Йосифа Шмондюка та понад 20 священиків, відбувся бенкет у просторій залі Української Веч. Школи.

Бенкет відкрив голова святкового комітету п. Іван Босак, а програму проводив мгр. Іван Чернига. Промовляли: о. монс. Іван Стах з Ню Гейвену, дир. школи Роман Романишин, о. монс. Дмитро Гресько з Клівленду, інж. Олександер Пришляк — голова Відділу УККА — від усіх місцевих організацій, о. Федір Коваленко — від православної громади і Владика Кир Йосиф.

Місцевий хор під орудою інж. О. Пришляка відспівав чотири пісні, а жіночий квартет під керівництвом п. Оксани Кузьми — дві і з них одну „Кольори" спеціяльно присвячено для Ювілята о. монс. С. Баландюка. Від шкільних дітей зложив привіт учень 7-ої кляси школи українознавства Олесь Кузьма, а п. Мих. Шевчук від хору.

Бенкет був уряджений не тільки з приводу піднесення о. дек. С. Баландюка до гідности монсіньйора, а теж з нагоди 35-ліття його священства.

В кінцевому слові, складаючи подяку, о. монс. С. Баландюк підкреслив, що його відзначення не є його особистою заслугою, це відзначено цілу громаду. Без творчої співпраці, без взаємної пошани і довір'я ми не могли б стояти стійко духово і ми ніколи не мали б тих наочних свідків нашої співпраці — нової церкви і школи. На бенкеті було присутніх понад 500 осіб.

І. К.

Студенти мають голос, хотіли б знати...

Українська Студентська Громада в Ню Йорку проголосила пляни на координаційну конференцію з провідниками українських організацій в Ню Йорку і околиці. Ця конференція відбудеться 8-го грудня о 2-ій год. в Літературно-Мистецькому Клюбі, 149 2-га евню. Запрошення розіслано до проводів близько 70 організацій, майже всі зголосили свою участь. Мета конференції — презентувати Українську Студентську Громаду в Ню Йорку зорганізованій українській спільноті та дати їй можливість піддати під загальну дискусію свою працю і пляни на ближче і дальше майбутнє. Нюйоркська громада є однією з найскорше зростаючих організацій, утримує зв'язок з близько 1 000 студентів у Ню Йорку і околиці, і вона віддзеркалює зміни в відношенні студентів до українського суспільного життя. Студенти думають співпрацювати з різними існуючими українськими організаціями, взаємно виносячи з того користь. На конференції студенти сподіваються дістати підтримку, вказівки, а також і критику зі сторони громадянства.

Організаційний референт Богдан Чабан каже: „Ми, будучність української спільноти, можемо багато скористати, співпрацюючи з існуючими українськими організаціями, а вони в свою чергу, зможуть багато втратити, коли б зігнорували цю конференцію".

За словами Ю. Савицького, голови УСГромади, студенти занепокоєні станом українських організацій в останніх десятиліттях. Тому організують цю конференцію, щоб спільно обговорити спільні проблеми. На конференції буде три короткі доповіді студентів з проводу Громади та дискусії з представниками організацій. Не лише представників організацій, але все зацікавлене громадянство просимо взяти численну участь.

Конференція відбудеться 8-го грудня, тиждень скорше, ніж було повідомлено.

Питання та пропозиції відносно праці Української Студентської Громади в Ню Йорку надсилати до 140-42 2 аве. Н. Й. або телефоном: НІ 6-6913.

Х. К.

Перевидадуть праці українського ученого російською мовою

Київ. — „Літературна Україна" з 29 листопада повідомила, що АН УССР готує до друку чотиримовник наукових праць історика археолога і письменника, академіка Дмитра Яворницького, що мають вийти у в-ві „Наукова Думка". У перших трьох томах буде передрукована, „з широким коментарем" важлива праця „Історія Запорозьких Козаків", що вийшла в 1892 і в 1900 роках, доведена до 1734 року, бо академікові не дали змоги користуватись архівом Підлипенської, останньої Січі; в четвертому томі також головні статті — на тему Запоріжжя. „Літературна Україна" зазначила: „За тих часів, коли учений писав названі твори, українська мова жорстоко обмежувалась а то й зовсім заборонялася царатом. Д. І. Яворницький публікував свої роботи російською мовою, але пісні, самобутні перекази, характерні народні вислови не кажучи вже про прислів'я та приказки, подавав українською. Теперішнє видання здійснюється мовою оригіналу за сучасним правописом". Іншими словами: хоча тепер офіційно українська мова й не заборонена в Україні — праці академіка Дмитра Яворницького, члена АН УССР, будуть перевидані російською мовою, якою він був змушений писати ще за російського царя.

ЗАКЛИК ДО ЛЮДЕЙ ДОБРОЇ ВОЛІ

Нова українська католицька церква Непорочного Зачаття у Барисборо, Па.

У житті і людини, і окремої родини, а часом і людського згуртування іноді складаються такі економічні обставини, що їх годі самим розв'язати, хоч би і як напружувати сили. Такі обставини склались у нас: парохія української католицької церкви в Барисборо, Па. опинилась у дуже загрозливому стані під різними оглядами, в тому й національним і релігійним. Парохія невелика, з церковцею, в яку від давности літ вже небезпечно входити, спостерігається відхід наших вірних. Щоб врятувати, що ще можливо, о. душпастир Мирон Головінський з парохіянами вирішили поставити нову церкву, в українському стилі, яка імпонувала б молоді. Комітет Будови Церкви зробив усе можливе, щоб зібрати фонди, але не можна перевершити самого себе: мала парохія не може вив'язатись із своїх зобов'язань, а церква в українському стилі вже на викінченні. Тому звертаємось до всіх людей доброї волі з проханням: надсилайте навіть найменші пожертви всі, кому дорога наша українська церковно-релігійна спадщина і традиції! Наша адреса:

Immaculate Conception of Blessed Virgin Mary
Ukrainian Catholic Church
Barnesboro, Penna. 15714

Дає найбільше той, хто дає швидко. Українська католицька церква Непорочного Зачаття в Барисборо очікує Вашої пожертви і не забуде про Ваше ім'я у відправах святих Літургій.

Комітет Будови Церкви

РІЗНИМИ МОВАМИ...

Для зовнішнього огляду, в тому й для туристів — у Києві на будинку висить мармурова меморіяльна дошка: „Тут, у колишніх київських головних залізничних майстернях... працював письменник комуніст Микола Островський". Поруч із фоторепродукцією тієї дошки журнал „Україна" з Києва, ч. 43, помістив фотознімку з тієї ж майстерні, і там фотоапарат захопив такий напис: „Бороться до тех пор, пока в нас есть искра жизни"... Українською мовою — назовні, російською — в середині.

СПОРТ

Редагує В. Сохан

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

УСК Ню Йорк — „Н. Й. Гота", футбольні змагання з циклу гор-за Чашу ЗСА відбудуться в неділю, 8-го грудня о год. 2-ій по полудні на грищі Парк Стадіону, Франклін Сквер, Н. Й.

„Чорноморська Січ", Ньюарк — „Кінґс", Гартфорд, мистецькі змагання Американської Футбольної Ліґи відбудуться в неділю, 8-го грудня о год. 2-ій по полудні на грищі Діллон Стадіону в Гартфорді, Конн.

— о —

„Ч. СІЧ" — „Н. Й. ІНТЕР" 0:6

Ню Йорк, 30-го листопада. — Футбольна дружина „Чорноморської Січі" зазнала високої поразки від італійського противника „Н. Й. Інтер" у чергових змаганнях за першість Американської Футбольної Ліґи. До цієї зустрічі виступила „Ч. Січ" без своїх шости ключевих змагунів: В. Куц виїхав у відвідини батьків з нагоди свята Дня Подяки, В. Чижович мав свої важливі професійні обов'язки на університеті у Філядельфії, Л. Вільчак хворів на грипу, В. Гіменез і М. Бакун все ще лікували свої контузії, а М. Воробець ще далі не звільнений із наложеної на нього суспензи. Таким чином провід футбольної ланки був змушений вдатися до всіх без вийнятку запасових змагунів, що їх мала до диспозиції „Чорноморська Січ". В такому стані дружина „Ч. Січі" не могла сподіватися успіху, але ішло тут про те, щоб відбути згідно з календарцем ліґові змагання, щó їх господарі не погоджувалися навіть перекласти на наступний день ,тобто неділю.

Змагання пройшли нецікаво і на низькому рівні. В першій півгрі господарі заледве здобули ведення 1:0, не показавши своєї сили, як кандидат на чемпіона. Зате в другій половині, а головно в кінцевій фазі зустрічі, коли „новики" „Ч. Січі" були вже вичерпані фізично, господарі стрілили 5 воріт. Центр нападу „Ч. Січі", Р. Овсдо заграв цим разом на воротах і, хоч пропустив 6 ґолів, показався добрим воротарем. Хаотично заграли взагалі усі лінії дружини, бо бракувало їм більше досвідчених змагунів. Такими досвідченими були в дружині „Ч. Січі" тільки В. Каздоба, З. Снилик, Гавран і Овсдо. Склад „Ч. Січі": Овсдо, Бутенко, Луцький, Снилик, Каздоба, Гавран, Симсим, В. Вільчак, Мицик, Качмар, Семенез.

„Ч. Січ", аматори — Ріберра СК 1:1

Одинокі ворота для аматорської дружини „Ч. Січі" здобув Смук.

„Ч. Січ", учні — Портуґальський СК 0:2

Почався сезон настільного тенісу

Провід ланки настільного тенісу „Ч. Січі" розпочав тренінґові гри для молоді і дорослих. До участи в цих грах, які відбуваються вечорами кожної п'ятниці і суботи, запрошені молодші любителі цього спорту і його ветерани.

Бріджова ланка активізується

Вже в наступному тижні почнуться в домівках „Чорноморської Січі" Нюарк бріджові гри. До змагань, які будуть проводитись за обов'язуючими бріджовими правилами, можна голоситись в Управі Т-ва ,або ланкового інж. Яворського в домі Т-ва при Сенфорд Евню в Нюарку.

О. Твардовський

— о —

УСК — „ГЕЛЛЕНІК" 2:0

Минулої неділі 1-го грудня ц. р. відбулася кінцева фаза першої рунди змагань за мистецтво Нім.-Амер. Футбольної Ліґи на сезон 1968-69, між УСКом і грецькою дружиною „Гелленік". Змагання ці від самого початку аж до кінця велися в дуже скорому темпі, завзяті, а навіть брутальні, як звичайно, з грецької сторони. Було дуже багато моментів емоційних, на які дуже скоро і гостро реаґувала численна грецька публика, яка приїхала сюди і з Ню Йорку і Ню Джерзі, а натомість нашої публики було замало, щоби бодай морально піддержати наших змагунів, які технічно заграли дуже добре, тому і заслужено виграли. Гаряча грецька публіка декілька разів вдерлася на площу, але заздалегідь покликана енергійна поліція не допустила переступити їм білої автової лінії. УСК був до певної міри послаблений через брак лівокрилового Керра, але його добре заступив Кіндратів, який в 60-ій хв. гри здобув перші ворота з подачі Зеленя і через помилку оборонця греків, який не вспів відбити м'яча головкою. За декілька хвилин пізніше знова одержав м'яч Зелень і в скорому бігу подав м'яч до середини, якого перехопив в повітрю Дойл і післав у сітку греків, які з несподіванки остовпіли. Тоді греки поденервовані потроїли свої атаки і, не маючи нічого вже до втрати, рушили враз з оборонними лініями до наступу. Одначе оборонні наші лінії підсилені знаменитими МекКулі і Ірфельдом розбивали їх намагальні акції. Спеціяльно вирізнини нема кого, бо всі старалися не лише добре грати, але змагання ці виграти. Правда що промотором обидвох здобутих воріт був цей маленький правокриловий Зелень, але він і скорий і продуктивний.

Склад УСК: Ґерлі, Фіні, Ґонзалес, Ірфельд, Янґ, Мек Кулі, Зелень, Шмотолоха, Дойл, Пирдон, Кіндратів (П. Масний).

Засідання Проводу УСК-у відбуваються кожного понеділка о год. 7.30 вечером, в домівці при 33 схід — 7-ма вулиця в Ню Йорку. Просимо охочих допомагати в праці та в порадах приходити на ці засідання.

Ів. Дз.

ЗАПРОШУЮТЬ НА УКРАЇНСЬКИЙ БАЗАР В ЮНІОНДЕЙЛІ

Юніондейл, Лонґ Айл. — У суботу й неділю 8-7 грудня в церковній залі на 247 Мепл евеню відбуватиметься Український Базар при українській православній церкві св. Михайла. Організатори базару — Сестрицтво св. Марії і св. Ольги — подбали про забавки, вишивки, касетки, українські платівки, різдвяні картки тощо та українські народні страви, включно з варениками; можна буде придбати все необхідне для 12 традиційних страв на св. Вечерю. Базарувати від 12 г. у суботу і 2 г. по полудні в неділю — щодня до 8 вечора. Ще 24 листопада відбулось з рамени цієї ж парафії посвячення ґрунту під будову дому, що буде культурним українським центром і має бути закінчений до дня св. Михайла наступного року. Будова коштуватиме кругло 250 тис. долярів. Церемонію посвячення довершив о. парох Нестор Столярчук.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС
Українського Народного Союзу

Закликаємо всіх членів брати участь у зборах своїх відділів та вплачувати своєчасно членські вкладки. При цьому пригадуємо, що: Члени повинні вплачувати свої вкладки вже спочатку місяця, як у випадку платности місячних вкладок, так і при вплатах квартальних, піврічних і річних. Ці вкладки, висота яких апробована забезпеченевими властями, є платні в дійсності вже першого дня даного місяця. Що більше, управненими до знижкових вкладок квартальних, піврічних і річних є тільки ті члени, які вплачують ці вкладки на час тобто наперед за три, шість чи дванадцять місяців. Коли ж вони спізняються з вплатами вкладок, тоді ці члени не можуть користати із знижки і можуть спізнені вкладки вплачувати тільки на місячних ставках.

НЕДІЛЯ, 8-го ГРУДНЯ 1968 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збори Т-ва Єдність 163 Відд. о годині 12-ій дня в домі Горожан, 847 N. Franklin вул. Всі залеглості мусять бути вирівняні, тому проситься це на тих зборах зробити. — С. Филик, фін. секр.

ДІТРОЙТ, Міч. Загальні річні збори Т-ва Запор. Січ — 75 Відд. о год. 1-ій по пол. в залі УНДому при вул. Мартин. На порядку: звіти Управи і вибір нової на 1969 рік. По зборах фін. секр. буде збирати вкладки. Проситься їх вирівняти. — С. Леськів, рек. секр.

ДІТРОЙТ, Міч. Загальні річні збори Б-ва св. І. Хрестителя — 292 Відд. о год. 1:30 по пол. в УНДомі. На порядку: звіти членів Управи і Контр. Комісії, вибір Управи і Контр. Комісії на 1969 р., дискусія, намічення пляну праці та схвалення постанов на наступний рік. Проситься членство прибути на збори. — В. Терлецьникй, гол., П. Федик, фін. секр.

PROVIDENCE, R. I. Річні збори Т-ва Т. Шевченка — 73 Відд. о год. 2-ій по пол. в Бонефро Клюб, 60 Салмон вул., коло Ментон Евні На порядку: вибір Управи на 1969 рік. Проситься членство прибути. — В. Сорока, гол., Д. Дулеба, кас., Д. Василик, секр.

HASTNGS ON HUDSON, N.Y. Річні загальні збори Відд. 6 ім. Тараса Шевченко о год. 5-ій по пол. в клюбовім приміщенні. На порядку: прочитання протоколу, звіти Управи і Контр. Комісії, вибір Управи на 1969 р, внески і ухвали та збирання чл. вкалдок. Проситься чл. прибути. — Д. Жупник, гол., І. Пециляк, скар., А. Вовк, секретар.

ЧЕТВЕР, 12-го ГРУДНЯ 1968 р.

ГАРТФОРД, Конн. Загальні збори Т-ва Гомін — 12 Відділ, в год. 7-ій веч. в Пластовій Домівці в УНДомі, 961 Whethersfield Ave. Є важні справи до вирішення. Проситься прибути на збори. — В. Лучкань, секр.

П'ЯТНИЦЯ, 13-го ГРУДНЯ 1968 р.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Запор. Січ — 155 Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі. На порядку: звітя, вибір нової Управи. Проситься членство прибути на збори. — М. Степась, предс., М. Фединишин, секр.

СУБОТА, 14-го ГРУДНЯ 1968 р.

ЧЕСТЕР, Па. Річні збори Т-ва Т. Шевченка — 156-ий Відд. о год. 7:30 веч. На порядку: вибір Управи на 1969 рік. Проситься чл. прибути. — В. Новак, секр.

PHOENIXVILLE, Pa. Річні збори 321 Відд. ім. св. ап. Петра і Павла в парафіяльній залі. Порядок: звіт Контрольної Комісії і вибір нової Управи на 1969 р. Члени повинні вирівняти свої залеглості й обов'язково прибути на ці збори. — І. Яворський, предс., Д. Чук, секр.

НЕДІЛЯ, 15-го ГРУДНЯ 1968 р.

ДІТРОЙТ, Міч. Місячні збори Т-ва І. Франка — 146 Відд. о год. 1-ій по пол. в Укр. Осередку, 2965 Карпентер вул. На порядку: звіт Контрол. Комісії, вибір Управи на 1969 р. і інші важні справи. Проситься прийти, вирівняти вкладки і забрати дивідендові чеки. Збори відбудуться на годину пізніше, якщо не прибуде відповідне число членів і будуть важними. — Управа.

НЕДІЛЯ, 22-го ГРУДНЯ 1968 р.

ЛЕЙКВУД, Огайо. Річні збори 108-го Відд. св. Духа о год. 2-ій по пол. в залі церкви св. о. Миколая. На порядку: вибір Управи на 1969 рік. Проситься членство прибути. — Управа.

НЕДІЛЯ, 29-го ГРУДНЯ 1968 р.

БОСТОН, Масс. Річні збори 307 Відд. ім. Митр. А. Шептицького о год. 11:30 в залі парохіяльного дому при 146 Forest Hills St., Jamaica Plain, Mass. На порядку: вибір Управи на 1969 р. Проситься чл. прибути. — Д. Мельник, гол., М. Франківський, касир, Д. Галонжка, секр.

РОССФОРД, Огайо. Річні збори Б-ва св. Михаїла — 235 Відд. о год. 3-ій по пол. в УНДомі при 139 Вальнут вул. Проситься чл. прибути на збори. — Управа Відділу.

Посмертні згадки

БІЛОУС РОМАН, член 370-го Відділу УНС, помер 3 листопада 1968 р. на 64 р. життя. Покійний нар. в Києві, Україна в 1904 р. В Ню Гейвен жив 17 р. і був членом УПЦеркви св. Покрови. До УНСоюзу вступив в березні 1956 б. Залишив у смутку дружину Анну, дочку Анну, пасерба Володимира Лаврій, пасербку О. Мачерняк і 2 братів на Україні. Похорон відбувся 4 листопада 1968 р. з УПЦ св. Покрови, а похований на українському правосл. цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Гіна, секр.

ТАРЗАН, ч. 6103 І то щось знайшов!

ITO! COME UP! ITO!!!
TARZAN-EXPLORING THE DEPTHS OF THE CLIFF LAKE WITH ITO-HAS TO COME UP FOR AIR...BUT ITO DOESN'T RETURN TO THE LAKE'S SURFACE.
MEANWHILE....
WOW, WHAT'S THIS? WHERE AM I???
TARZAN! LOOK WHAT I'VE FOUND!!!

Тарзан, досліджуючи глибини прискельного озера з Ітом ,мусів виплисти наверх, щоб віддихнути... Але Іто не вертається на поверхню озера. — Іто! Виплвай! Виплвай, Іто!

А тим часом... Що це? Де я?

— Тарзане! Гляди, що я знайшов!